

ఆత్మవిశ్వసమును అభివృద్ధి పరచుకోండి!

**కర్తమున పుట్టు జంతువు
కర్తముననె వృథి పొంబి కర్తమున తసున్
కర్తమే నరునకు దైవము
కర్తమే సుఖదుఃఖములకు కారణమిలలోన్**

ప్రేమస్వరూపులారా! ‘జంతూనాం నరజన్య దుర్గభం’, మానవజన్య అత్యంత దుర్గభమైనది. ఈ జగత్తునందు మార్పి కలిగించవలెనన్నను, జగత్తును అభివృద్ధిగావించవలెనన్నను మానవుడే మూలాధార మైనవాడు. ఈ జగత్తునందు తాను అనుభవించే కష్టసుఖములు, సుఖదుఃఖములు అన్నింటికి మానవుడే మూలకారకుడు. కష్టసుఖములు రెండూ కలసి ఉంటాయి. సుఖమును వదలి కష్టముగాని, కష్టమును వదలి సుఖముగాని ఉండడానికి ఏలుకాదు.

ఈనాటి మానవుడు దేహభిమానమును పెంచు కోవడంచేత మానవత్వమంటే ఏమిటో గుర్తించుకోలేకపోతున్నాడు. తాను కేవలం ఆకారమును మాత్రమే గుర్తించి, ఆలోచనను గుర్తించి వర్తించకపోవడంచేత మానవత్వాన్ని మరచిపోతున్నాడు. తాను ‘మానవుడ’ని పేరు పెట్టుకున్నందుకు ప్రధానముగా మానవత్వము యొక్క విశిష్టతను గుర్తించాలి. మానవజన్య విశిష్టత గొప్ప విద్యలను నేర్చుకొని గొప్ప డిగ్రీలను పొందడంలో లేదు. లౌకికమైన విద్యలన మానవత్వం వికసించదు. తగురీతిగా శిక్షణ ఇస్తే పశు, పక్కి, మృగాదులుకూడా కొన్నిరకములైన విద్యల నభ్యసించగలవు. జగత్తునందు మానవత్వమునకు ప్రత్యేకమైన స్థానమున్నది. కేవలం గ్రంథపరిచయమును పెంచుకొని, ఇతరులకు బోధించి అంతటితో సంతృప్తిచెందడం మానవత్వమునకు తగిన లక్షణము కాదు. మానవత్వము ఇతరులకు ఆదర్శము అందించవలసినటువంటి జన్మము. ముందు మనము స్వయంగా మంచిని ఆచరించి ఇతరులకు బోధించాలి. అదే నిజమైన మానవత్వము. తాను ఆచరించకుండా ఇతరులకు బోధించే అధికారం మానవునికి లేదు.

మానవత్వమునందే మహాత్మరమైన శక్తి ఇమిడి యున్నది. మానవుడనగా కేవలం దేహధారి మాత్రమే కాదు. విజ్ఞాన, ప్రజ్ఞాన, సుజ్ఞానములతో కూడినవాడు మానవుడు. ఆ విజ్ఞాన, ప్రజ్ఞాన, సుజ్ఞానములను సరియైన మూర్ఖములో ప్రసరింపజేయాలి. ‘జ్ఞానము’ అంటే ఏమిటి? గ్రంథములను చదివి తెలుసుకునేది జ్ఞానమని అనుకుంటారు, చాలామంది. కాదు, కాదు. మన అంతర్భావమునుండి ఆవిర్భవించునదే నిజమైన జ్ఞానము. దానిని ఆచరించి, ఆనందించి అన్యులకు బోధించడమే నిజమైన మానవత్వము. మానవతా గుణములు హృదయమునుండి ఆవిర్భవించునవేగాని, కేవలం గ్రంథములను చదవడంవలన, లేక పెద్దలు బోధించిన విషయాలను వినడంవలన లభించేవి కావు.

మస్తకాలు చదివితే చాలదు, మస్తకాన్ని పరిశుద్ధం గావించుకోవాలి

ప్రేమస్వరూపులారా! మీరు కేరళనుండి ఇక్కడికి ఎందుకోసం వచ్చారు? విజ్ఞాన, సుజ్ఞాన, ప్రజ్ఞానముల నందుకునే నిమిత్తం వచ్చారు. జ్ఞానముంటే కేవలం గ్రంథపరిచయం కాదు. మీరు పుస్తకములు చదివి సంపాదించే ‘నాలెడ్డి’ని (జ్ఞానమును) ఆచరణలో పెట్టకపోతే అది ‘ఎల్రీ’గా మారిపోతుంది. దానిని ఆచరణలో పెట్టినప్పుడే ఆ ‘నాలెడ్డి’ ‘ఎన్రీ’గా మారుతుంది. ఈ జగత్తులో మనము అనుభవించే ప్రతి విషయము మన అంతర్భావముయొక్క ప్రతిబింబమే! ‘రిప్లైక్సన్’, ‘రియాక్సన్’, ‘రీసోండ్’ (ప్రతిబింబము, ప్రతిచర్య, ప్రతిధ్వని) ... ఈ మూడూ ఈ జగత్తునందు ఏకమై ఉంటున్నాయి. ఏటిని యొచించి, విచారించి, అంతర్భావమును గుర్తించి, ఇతరులకు బోధించడానికి పూనుకోవాలి. కేవలం గ్రంథపరిచయం మాత్రమే ప్రధానమని భావించి మీరు కాలమును వ్యర్థము చేయకూడదు. మస్తకము పరిశుద్ధంగా లేనప్పుడు ఎన్ని పుస్తకాలు చదివితే ఏమి ప్రయోజనం? మస్తకమును పరిశుద్ధం గావించుకోవాలి. అప్పుడే నిజమైన జ్ఞానం మన హృదయంనుండి ఆవిర్భవిస్తుంది.

**పుస్తకముల్ పరించితిని
పూర్తిగ జూచితి సర్వశాప్తముల్
నిస్తులమైన విద్యలను**

నేర్చితినంచును గర్వమేల? నీ
హస్తయుగంబు మోడ్స్
 పరమాత్మని భక్తితొ కొల్పాలేని యా
ప్రస్తుత విద్యలన్నియు ధాత్రి
నిరథకము గాద మానవా!

ఈ ప్రస్తుత యుగమునందు మీరు నేర్చుకునే విద్యలు కేవలం అవిద్యల క్రిందికి చేరుతాయిగాని, నిజమైన విద్యలు కానేరవు. కనుక, ఈ విద్యలు నేర్చుకున్నంత మాత్రమున మీరు గొప్పవారు కాజాలరు. అవిద్యచేత అవిద్యయే అభివృద్ధి అవుతుందిగాని, విద్య ఏమాత్రము రాణించదు. విద్యకు, అవిద్యకు గల భేదమును మీరు గుర్తించడానికి ప్రయత్నించాలి. మనం ఆలోచించి, నిర్ణయించి నిజమైన తత్త్వాన్ని తెలుసుకోవడం విద్య. విచారణ చేయకుండా నోటికి వచ్చినట్లు వాగడం అవిద్య. తన తత్త్వాన్ని తాను గుర్తించి, ఇతరులకు బోధించి ఆనందాన్ని అనుభవించడమే మానవుని ప్రధాన కర్తవ్యము. మనము మొదట Experience ను పొందాలి. ఆ Experience ను ఇతరులకు Explain చేయాలి.

తీగయందు కరెంటు ప్రసరిస్తున్నట్లుగా మానవ దేహములో నఖశిఖపర్యంతం దివ్యశక్తి సంచరిస్తున్నది. మానవుని స్వరూపమంతయు ఆ శక్తితోనే నిండి యున్నది. ఆ శక్తికి ఒక ప్రత్యేకమైన ఆకారము లేదు. మనం పనిచేయడం, మాట్లాడడం, నడవడం, చదవడం, ప్రాయడం.... ఇవన్నీ ఆ శక్తివలననే జరుగుచున్నవి. దానిని అభివృద్ధిపరచుకున్నప్పుడు అజ్ఞానికూడా గొప్ప జ్ఞానిగా రూపొందుతాడు.

సేవలు మీకొరకై శురు చేసుకుంటున్నారు

‘మేము మా విద్యాభ్యాసమును ముగించినాము. ఇప్పుడు సేవాకార్యక్రమాలలో పాల్గొంటున్నాము’, అని మీరు భావించకండి. మీరు నిరంతరం విద్యార్థులుగానే ఉండాలి. అంతేకాదు, మీరు పరులకొరకు సేవలలో పాల్గొంటున్నామునుకోవడం చాలా పొరపాటు; మీకొరకై మీరు చేసుకుంటున్నారు. ఈ సంస్థలో సభ్యులుగా చేరడంవలన ఇతరులు మీకు ‘పోల్చు’ (సహాయం) చేస్తారేమానని ఆశించకండి. ఇతరుల ‘పోల్చు’ మనకు అక్కర్చేదు. మీ ‘సెల్ఫ్’ (ఆత్మ) యొక్క శక్తియే మీకు అన్ని విధాలుగా సహాయం చేస్తుంది. మీరు చేసే సేవలే మిమ్మల్ని పోషిస్తూ వస్తాయి. మీ ‘సెల్ఫ్’ మిమ్మల్ని రక్షిస్తుంది. కాబట్టి, ‘సెల్ఫ్ కాన్సిడెన్స్’ (ఆత్మసంతృప్తి) అన్న గోదలను నిర్మించుకోవచ్చు. ‘సెల్ఫ్ సెటిస్ట్స్ఫేక్షన్’ అనే పునాదిపైననే ‘సెల్ఫ్ సెటిస్ట్స్ఫేక్షన్’ (ఆత్మసంతృప్తి) అనే గోదలను నిర్మించుకోవచ్చును. అప్పుడే ‘సెల్ఫ్ రియలైజేషన్’ (ఆత్మసాక్షాత్కారము) అనే ‘లైఫ్’ను అనుభవించవచ్చును. అంతా ‘సెల్ఫ్’నుండే వస్తుంది.

‘సేవాదళ సభ్యులారా! మీరు సేవ చేసే నిమిత్తమై వచ్చామని భావిస్తున్నారు. మీకు మీరు చేసుకోవడం కోసమే వస్తున్నారుగాని, మరొకరికి చేసేందుకు కాదు. మీరు భుజించే ఆహారము మీ కడుపు నింపుకోవడం కోసమేగాని, పరులకు సహాయము చేసే నిమిత్తం కాదు కదా! అదేవిధముగా, ప్రతి ఒకటి మీ నిమిత్తమై మీరు చేసుకుంటున్నారు. మీరింకా నేర్చుకోవలసినవి ఎన్నియో ఉన్నవి. అవన్నీ మున్నందు చెప్పగలము. మీరందరూ సేవాదళములో సభ్యులుగా ఉన్నారు. ఈ దళములో అనేక రకములైన కళలున్నాయి. అనేక దళములతో కూడినదే ఒక పుప్పుము. మనము ఒక విత్తనమును నాటినామంటే, ఆ విత్తనము క్రమక్రమేణ చెట్టుగా పెరిగి దానినుండి అందమైన పుప్పుములు లభిస్తాయి. విత్తనముగా ఉన్నప్పుడు అది ఏమాత్రము అందంగా ఉండదు, మనకు ఆనందాన్ని అందించదు. క్రమక్రమేణ అది పుప్పుముగా రూపొందినప్పుడు దాని అందము, దానినుండి వచ్చే సుగంధము అన్నివిధాలుగా మనకు ఉత్సేజిస్తాయి కలిగిస్తుంది. అయితే, దళములన్నీ కలిసి ఉన్నంతవరకే అది పుప్పుముగా కనిపిస్తుంది. దళములు రాలిపోయేనా, అది పుప్పుమే కాదు. కనుక, మీరందరూ కలసి మొట్టమొదట ఒక పుప్పుముగా రూపొందించి. ఆ పుప్పుముయొక్క అందందములను చూసి, దానినుండి వెలువడే సుగంధమునుభవించి అందరూ ఆనందించగలరు.

(2005 ఏప్రిల్ 11వ తేదీ ఉదయం సాయికుల్వంతో భగవాన్ బాభావారి దివ్యోపన్యాసం)